

i hvilken han tager Afstand fra hele denne Internationaliseringspolitik, og at intet Medlem af Venstre har taget den i Forsvar. Det eneste Forsvar, som er ført for den, er ført af et Medlem af det konservative Folkeparti, som nødvendigvis maatte forsvare den, eftersom han havde deltaget aktivt i den. Da jeg ved, at en af mine Partifæller senere vil gøre hele dette Spørgsmaal til Genstand for nærmere Omtale, skal jeg kun sige, at Statsministeren ikke har givet noget Svar paa de Spørgsmaal, jeg direkte rettede til ham.

Jeg har rettet et Spørgsmaal til ham angaaende Internationaliseringsplanen og angaaende det mærkelige Forhold, at den ikke findes gengivet i det til Rigsdagen meddelte Aktstykke. Jeg har herom sagt paa Grundlag af en i Dagbladet „Heimdal“ tidligere fremkommen Udtalelse, at den ikke fandtes i Udenrigsministeriets Arkiv og derfor ikke har været tilgængelig for Udenrigsministeriets Arkivar; og jeg skal i øvrigt nævne, at den tidligere Udenrigsminister paa Forespørgsel har givet en lignende Meddelelse. Men siden er der den 14. Oktober 1922 i Dagbladet „Flensborg Avis“ fremsat en Udtalelse, som gør det nødvendigt at vende tilbage til dette Spørgsmaal.

„Flensborg Avis“ skriver følgende vendt imod „Heimdal“: „Antagelig er det aabenraaske Blad fejl underrettet, da Planen selvfølgelig før Delegationens Afrejse er forelagt den danske Regering. Hvorfra „Heimdal“ skulde have sit paastaaede nøjagtige Kendskab til, hvad Udenrigsministeriets Arkiv indeholder fra Tiden efter det sønderjydske Ministeriums Ophevelse, vides ikke; men Bladet bør rette sin Henvendelse til den danske Regering, som ogsaa har udarbejdet den offentliggjorte Samling paa egen Haand uden Forbindelse med Delegationen fra 1920, henholdsvis Professor Vinding Kruse.“ Det sidste henviser til, at Dagbladet „Heimdal“ opfordrede „Flensborg Avis“ til at offentliggøre Internationaliseringsplanen, da den nuværende Regering holdt den tilbage.

I denne Udtalelse af „Flensborg Avis“ staar der to Ting, af hvilke den ene Ting staar der antydningvis, nemlig at Internationaliseringsplanen findes hos Udenrigsministeriet. Den anden er en positiv Meddelelse om, at Internationaliseringsplanen selvfølgelig før Delegationens Afrejse er forelagt den danske Regering. Jeg beder ærede Medlemmer sammenholde, hvad Statsministeren har sagt om hele dette Forhold, hvilket findes tilgængeligt dels i Referatet i

Aktstykket, dels i de endnu fortrolige Meddelelser fra det sønderjydske Udvalg, som dog imidlertid er tilgængelige for alle Rigsdagens Medlemmer, Udtalelser, som gaar ud paa at svække Indtrykket af hans Kendskab til denne Plan, som gaar ud paa en Stillen hen, at det er usikkert, hvorvidt han ved noget derom, en Holden det hele hen i en uklar Taage, og dernæst, naar ærede Medlemmer har gjort dette, tilkendegive, om det ikke er berettiget at sige til Statsministeren, at til Forstaaelse af hele den skæbnesvangre Politik, han førte den Gang, er det nødvendigt, at selve Internationaliseringsplanen ogsaa meddeles den danske Rigsdag. Jeg skal yderligere bemærke, at Statsministeren ikke har givet nogen Forklaring paa, at der er foretaget Ændringer i den Skildring, som er os meddelt, som Hr. de Fontenay har forfattet, og som ogsaa oprindelig fandtes i de hemmelige Dokumenter.

Hele denne Internationaliseringspolitik danner Grundlaget for mange Vanskeligheder i dansk Politik. Den forhalede Spørgsmaalet om Sønderjyllands Overdragelse, den medvirkede til, at Forhandlingerne om den tresidede Traktat ikke kom til at foreligge afsluttet paa et Tidspunkt, hvor den daværende tyske Regering muligvis havde været villig til at tiltræde den tresidede Traktat, hvilket for vore Forholds Ordning havde været særdeles ønskeligt. Endelig har den ligget som Baggrund for hele den nuværende Regerings Politik og derigennem ogsaa øvet en vanskeliggørende Indflydelse paa det, som alle Danske maatte ønske man kunde staa enig om, nemlig Støtte til kulturel og aandelig Virksomhed for Bevarelsen af dansk Sprog og Kultur Syd for Grænsen. Under en saadan Minister, til hvis nationale Politik man fra mange Sider her i Salen maa savne enhver Tillid, vil selvfølgelig Forvaltningen af saadanne Midler skabe Vanskeligheder. Jeg haaber imidlertid, at det skal være lykkedes at tilvejebringe en Ordning, som kan lade disse Midler paa betryggende Maade komme de Formaal til gode, som de udelukkende er tiltænkt.

Statsministeren vendte sig, i sin Egenskab af Finansminister, imod mine finansielle Betragtninger, han henholdt sig ligesom ved tidligere Lejligheder til nogle Medlemmer i denne Sal, som han saa at sige lader gøre Arbejdet for sig, nemlig det ærede Medlem Hr. Martin Hansen og det ærede Medlem Hr. Pinholt, men han fremsatte dog ogsaa selv en Række Paastande, som jeg nærmere maa belyse. I en lang Fremstilling af den finansielle Politik, han har